II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 28. janvāris)

par atbalstu, ko kompensācijas fonda izveides veidā saistībā ar elektroenerģijas tirgus organizāciju īstenojusi Luksemburga (C 43/02 (ex NN 75/01))

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 230)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2009/476/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekš minētajiem pantiem [1], un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

(1) Ar 2001. gada 2. jūlija vēstuli, kas reģistrēta 2001. gada 16. jūlijā ar numuru N 475/01, Luksemburga saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu paziņoja Komisijai par kompensācijas fonda izveidi saistībā ar elektroenerģijas tirgus organizāciju. Tomēr paziņoto pasākumu faktiski īstenoja kopš 2001. gada 1. janvāra. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka pasākumu nevar uzskatīt par atbalsta projektu Līguma 88. panta 3. punkta nozīmē, un 2001. gada 30. jūlijā to iekļāva nepaziņoto atbalstu reģistrā ar numuru NN 75/01.

(2) Pēc vēstuļu apmaiņas ar Luksemburgas iestādēm Komisija 2002. gada 5. jūnija vēstulē paziņoja Luksemburgai par savu lēmumu attiecībā uz šo pasākumu sākt procedūru, kas paredzēta Līguma 88. panta 2. punktā. Komisija aicināja arī Luksemburgu viena mēneša laikā no vēstules saņemšanas dienas iesniegt savus apsvērumus un nosūtīt visu pasākuma izvērtēšanai noderīgo informāciju.

(3) Komisijas lēmums sākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [2]. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par konkrēto pasākumu.

(4) Luksemburga ar 2002. gada 22. jūlija vēstuli, kas reģistrēta 2002. gada 26. jūlijā, pieprasīja pagarināt termiņu apsvērumu iesniegšanai, un Komisija 2002. gada 30. jūlija vēstulē piešķīra šo pagarinājumu un noteica termiņu – 2002. gada 5. septembri.

(5) Nīderlande 2002. gada 4. decembra vēstulē, kas nosūtīta pa faksu un reģistrēta tajā pašā dienā, iesniedza Komisijai savus apsvērumus par konkrēto pasākumu. Komisija ar 2003. gada 18. februāra vēstuli nosūtīja Nīderlandes vēstuli Luksemburgai un aicināja to nosūtīt savus apsvērumus viena mēneša laikā. Pēc atgādinājuma vēstules nosūtīšanas 2003. gada 16. maijā Komisija 2003. gada 28. maijā no Luksemburgas pa faksu saņēma pieprasījumu, kas reģistrēts tajā pašā dienā, pagarināt atbildes iesniegšanas termiņu.

[1] OV C 255, 23.10.2002., 15. lpp.

[2] Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

(6) Ar 2003. gada 4. jūnija vēstuli, kas reģistrēta 2003. gada 5. jūnijā, Luksemburga nosūtīja Komisijai savus apsvērumus gan saistībā ar Komisijas 2002. gada 5. jūnija vēstuli, gan apsvērumiem, ko nosūtījusi Nīderlande. Luksemburga iesniedza papildu informāciju 2004. gada 3. maija vēstulē, kas reģistrēta 2004. gada 13. maijā.

(7) Darba sanāksme, kurā piedalījās Luksemburgas un Komisijas pārstāvji, notika 2005. gada 25. janvārī.

(8) Komisija ar 2005. gada 31. marta vēstuli pieprasīja Luksemburgai sniegt informāciju. Komisija saņēma atbildi no Luksemburgas 2005. gada 20. aprīļa un 2005. gada 20. maija vēstulēs, kuras reģistrētas attiecīgi 2005. gada 27. aprīlī un 2005. gada 1. jūnijā.

(9) Komisija 2005. gada 22. jūnija vēstulē Luksemburgai pieprasīja sniegt papildu informāciju. Ar 2005. gada 22. novembra vēstuli, kas reģistrēta 2005. gada 23. novembrī, Luksemburga pieprasīja atbildes iesniegšanas termiņa pagarinājumu, un Komisija 2005. gada 5. decembra vēstulē noteica termiņu – 2006. gada 31. janvāri. Komisija saņēma atbildi no Luksemburgas 2006. gada 31. janvāra vēstulēs, kas reģistrētas 2006. gada 3. februārī.

(10) Komisija ar 2006. gada 27. marta vēstuli pieprasīja Luksemburgai sniegt papildu informāciju. Komisija saņēma atbildi no Luksemburgas vēstulē, kas datēta ar 2006. gada 11. aprīli un reģistrēta 2006. gada 18. aprīlī.

(11) Darba sanāksme, kurā piedalījās Luksemburgas un Komisijas pārstāvji, notika 2006. gada 12. decembrī.

(12) Komisija ar 2007. gada 21. novembra vēstuli pieprasīja Luksemburgai sniegt papildu informāciju. Luksemburga 2007. gada 6. decembra vēstulē, kas reģistrēta 2007. gada 10. decembrī, lūdza pagarināt atbildes iesniegšanas termiņu, un Komisija ar 2007. gada 14. decembra vēstuli šādu pagarinājumu piešķīra un noteica termiņu – 2008. gada 17. janvāri. Komisija saņēma atbildi no Luksemburgas 2008. gada 28. janvāra vēstulē, kas reģistrēta 2008. gada 30. janvārī.

(13) Darba sanāksme, kurā piedalījās Luksemburgas un Komisijas pārstāvji, notika 2008. gada 27. februārī.

(14) Komisija saņēma papildu informāciju no Luksemburgas 2008. gada 19. jūnija vēstulē, kas reģistrēta 2008. gada 20. jūnijā, un vēstulē, kas reģistrēta 2008. gada 12. septembrī.

2. APRAKSTS

2.1. Kompensācijas mehānisma tiesiskais regulējums

2.1.1. *Lielhercogistes 1994. gada 30. maija noteikumi (turpmāk tekstā – "Lielhercogistes noteikumi") un elektroenerģijas tirgus liberalizācijas process*

(15) Lielhercogistes 1994. gada 30. maija noteikumos [3] par elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem vai koģenerācijas režīmā (turpmāk tekstā – "ekoloģiskā elektroenerģija") ir noteikts pienākums šo ekoloģisko elektroenerģiju iepirkt uzņēmumam *Cegedel*, kas tajā laikā bija vienīgais vadošais elektrotīkla koncesionārs Luksemburgā. Shēma attiecas uz elektroenerģijas ražošanu no ūdens, vēja, saules bateriju enerģijas, no biogāzes un biomasas, kā arī uz elektroenerģijas ražošanu koģenerācijas režīmā.

(16) Saskaņā ar Lielhercogistes 1994. gada noteikumu 1. pantu "pieejamos elektroenerģijas daudzumus, kas ir pašu saražoti no atjaunojamiem energoresursiem vai koģenerācijas režīmā, pēc paša ražotāja pieprasījuma pārņem Luksemburgas valsts uz valsts tīkla rēķina". Turklāt Lielhercogistes 1994. gada noteikumos šīs ekoloģiskās elektroenerģijas cenas ir noteiktas augstākas par vispārpieņemtā veidā saražotās elektroenerģijas cenu. Laika gaitā ekoloģiskās elektroenerģijas iepirkuma cenas tika pielāgotas, jo īpaši ar Lielhercogistes 2005. gada 14. oktobra noteikumiem [4]. Cenas, kas ir spēkā kopš 2008. gada 1. janvāra, tika noteiktas Lielhercogistes 2008. gada 8. februāra noteikumos [5] par elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem.

(17) Luksemburga norādīja, ka 2000. gadā iepirkuma pienākums, kas izriet no Lielhercogistes 1994. gada noteikumiem, attiecās uz produkciju 112 GWh [6] apjomā, un šie apjomi tika iegādāti par tādu vidējo cenu, kas aptuveni trīs reizes pārsniedz uzņēmuma *Cegedel* noslēgto ilgtermiņa piegādes līgumu cenu. Luksemburgas iestādes apgalvo, ka tas radīja papildu izmaksas – 275 miljonus LUF, proti, 6,8 miljonus euro.

(18) Pēc elektroenerģijas nozares atvēršanas konkurencei ar 2000. gada 24. jūlija likumu [7] iepirkuma pienākums attiecās uz visiem piegādātājiem, kuri darbojās Luksemburgā. 2001. gadā šo piegādātāju skaits bija trīspadsmit, no kuriem vadošais piegādātājs bija uzņēmums *Cegedel*, otrais lielākais uzņēmums – *Sotel*, kas apgādāja tēraudlietuves valsts dienvidos, un vietējie piegādātāji. Neraugoties uz to, faktiski vienīgi uzņēmums *Cegedel* iepirka lielāko daļu Luksemburgā saražotās ekoloģiskās elektroenerģijas.

[3] *Mémorial* A, Nr. 62, 12.7.1994., 1140. lpp.

[4] Lielhercogistes 2005. gada 14. oktobra noteikumi 1) par elektroenerģijas, kas tiek ražota no atjaunojamiem energoresursiem, piegādi, 2) grozot Lielhercogistes 1994. gada 30. maija noteikumus par elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem vai koģenerācijas režīmā un grozot Lielhercogistes 2001. gada 22. maija noteikumus par kompensācijas fonda izveidi saistībā ar elektroenerģijas tirgus organizāciju (*Memorial* A, Nr. 181, 14.11.2005., 2948. lpp.).

[5] *Mémorial* A, Nr. 16, 12.2.2008., 260. lpp.

[6] Saskaņā ar Luksemburgas sniegto informāciju 2000. gadā kopējais elektroenerģijas patēriņš Luksemburgā bija 5 650 GWh.

[7] *Mémorial* A, Nr. 79, 21.8.2000., 1896. lpp.

2.1.2. *Lielhercogistes 2001. gada 22. maija noteikumi*

(19) Lai izmaksas, kas saistītas ar ekoloģiskās elektroenerģijas pārņemšanu, starp piegādātājiem sadalītu taisnīgi, Luksemburga ar Lielhercogistes 2001. gada 22. maija noteikumiem ([8]) par kompensācijas fonda izveidi saistībā ar elektroenerģijas tirgus organizāciju nolēma ieviest kompensācijas mehānismu. Faktiski kompensācijas fonds darbojas kopš 2001. gada 1. janvāra.

(20) Saskaņā ar Lielhercogistes 2001. gada 22. maija noteikumu 21. pantu katram Luksemburgas elektroenerģijas piegādātājam ir atļauts no saviem galapatērētājiem iekasēt iemaksu kompensācijas fondā. Iemaksa ir proporcionāla galapatērētāja elektroenerģijas patēriņam. Turklāt kompensācijas fonda mehānisms ļauj sadalīt izmaksas, kas saistītas ar pienākumu iepirkt ekoloģisko elektroenerģiju, starp visiem piegādātāja klientiem. Valsts katru gadu nosaka iemaksu apjomu tā, lai fonda ieņēmumi nepārsniegtu papildu izmaksas, kas saistītas ar ekoloģiskās elektroenerģijas iepirkumu. No Lielhercogistes 2001. gada 22. maija noteikumu 13. panta izriet, ka lielie elektroenerģijas patērētāji uzņēmumi ([9]) ir atbrīvoti no šīs iemaksas veikšanas līdz 2005. gada 31. decembrim ([10]). Luksemburgas iestādes apgalvo, ka šis atbrīvojums attiecas uz aptuveni piecdesmit lielajiem patērētājiem, jo īpaši ķīmiskajā un tērauda rūpniecībā.

(21) Tādējādi saskaņā ar Lielhercogistes 2001. gada 22. maija noteikumu 23. pantu visiem klientiem, kuriem nav piešķirts atbrīvojums, 2001. gadam noteiktā iemaksa ir 2,73 euro/MWh.

2.1.3. *Lielhercogistes 2005. gada 9. decembra noteikumi*

(22) Pēc divpusējām apspriedēm ar Komisiju ar Lielhercogistes 2005. gada 9. decembra noteikumiem ([11]), kas stājās spēkā 2006. gada 1. janvārī, ir izdarīti grozījumi Lielhercogistes 2001. gada 22. maija noteikumos. Tajos daļēji ir atcelts atbrīvojums no iemaksas lielajiem elektroenerģijas patērētājiem, un tā vietā ir ieviestas trīs klientu kategorijas, kas atbilst trim dažādiem iemaksu apjomiem ([12]):

— A kategorija ietver patērētājus, kuru kopējais elektroenerģijas patēriņš gadā ir 25 MWh vai mazāk. Attiecībā uz 2007. gadu iemaksas, kas jāveic A kategorijas patērētājiem, bija noteiktas 7,00 EUR/MWh,

— B kategorija ietver patērētājus, kuru kopējais elektroenerģijas patēriņš gadā pārsniedz 25 MWh, izņemot tos patērētājus, kas iekļauti C kategorijā. Attiecībā uz 2007. gadu iemaksas, kas jāveic B kategorijas patērētājiem, bija noteiktas 2,70 EUR/MWh,

— C kategorija attiecas uz patērētājiem, kuri pēc patēriņa rādījumiem atbilst B kategorijai un kuriem papildus "jāapņemas būtiski uzlabot to kopējā energoefektivitāte, noslēdzot nolīgumu starp valdību un attiecīgo uzņēmumu. (…) Līgumā, kas jānoslēdz, ir iekļauta klauzula par sankcijām saistību neizpildes gadījumā" ([13]). Līgumu termiņš beidzas 2008. gada 31. janvārī. Attiecībā uz 2007. gadu iemaksas, kas jāveic C kategorijas patērētājiem, bija noteiktas 0,75 EUR/MWh.

2.1.4. *No 2009. gada 1. janvāra piemērojamie noteikumi*

(23) Luksemburgas iestādes ir apņēmušās aizstāt Lielhercogistes 2005. gada 9. decembra noteikumus ar jauniem Lielhercogistes noteikumiem, kuri līdz šim vēl nav publicēti un kuru stāšanās spēkā ir paredzēta 2009. gada 1. janvārī. Luksemburgas iestādes apgalvo, ka jaunajos Lielhercogistes noteikumos ir paredzēts, ka piegādātāji *var* no saviem gala patērētājiem iekasēt iemaksu ekoloģiskās elektroenerģijas radīto izdevumu segšanai. Tādējādi šīs iemaksas apmēru vairs nenosaka valsts iestādes, bet gan piegādātāji.

2.2. **Kompensācijas mehānisma darbība**

(24) Lielhercogistes 2001. gada 22. maija un 2005. gada 9. decembra noteikumi paredz, ka Luksemburgas vadošajam piegādātājam uzņēmumam *Cegedel*, kura kapitāls lielākoties ir privāts, ir jāiepērk praktiski visa ekoloģiskā elektroenerģija, kas saražota Luksemburgā, par valsts noteiktu cenu. Uzņēmums veic šos iepirkumus savā vārdā vai to citu piegādātāju vārdā, kuri ir noslēguši piegādes līgumus ar ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem. Pēc tam vadošais piegādātājs pārdod ekoloģisko elektroenerģiju saviem konkurentiem atbilstoši to attiecīgajām tirgus daļām Luksemburgas tirgū par valsts noteikto pārdošanas cenu, pamatojoties uz elektroenerģijas tirgus cenu iepriekšējā gadā. Ekoloģiskās elektroenerģijas radītās papildu izmaksas atbilst starpībai starp iepirkuma cenu no ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem (ietverot ieguldījumu tarifu) un valsts noteikto pārdošanas cenu pārējiem piegādātājiem. Visi piegādātāji katra mēneša ekoloģiskās elektroenerģijas iepirkumus dara zināmus Luksemburgas elektroenerģijas regulatoram – *Institut Luxembourgeois de Régulation* (turpmāk tekstā – "*ILR*"). Gada beigās regulators sadala kompensācijas piegādātājiem: ja Luksemburgā saražotās ekoloģiskās elektroenerģijas daļa, kuru ir iepircis piegādātājs, pārsniedz tā elektroenerģijas tirgus daļu, piegādātājs no fonda saņem kompensāciju; turpretī, ja piegādātāja iepirktā ekoloģiskās elektroenerģijas daļa ir mazāka par

([8]) *Mémorial A*, Nr. 70, 19.6.2001., 1407. lpp.

([9]) Lielie elektroenerģijas patērētāji ir uzņēmumi, kas izmanto elektrisko tīklu, kurā spriegums pārsniedz 65 kV.

([10]) Saskaņā ar Lielhercogistes 2001. gada 22. maija noteikumu 14. pantu atbrīvojuma saņēmēju skaits līdz 2006. gada 1. janvārim tomēr varētu samazināties, ja 2002. un 2003. finanšu gadā kompensācijas fondam piesaistīto patērētāju ieguldījums palielinātos vairāk nekā par 50 %.

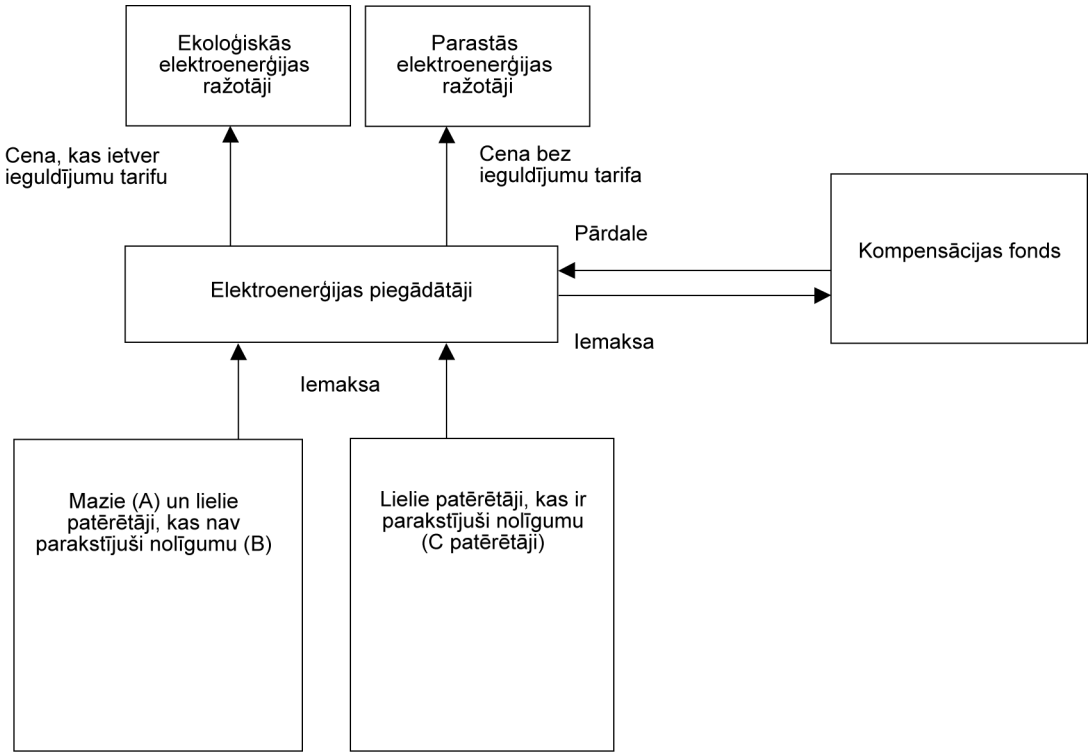
([11]) *Mémorial A*, Nr. 203, 16.12.2005., 3256. lpp.

([12]) Lielhercogistes 2005. gada 9. decembra noteikumu 1. pants, kas groza Lielhercogistes 2001. gada 22. maija noteikumu 21. pantu.

([13]) Lielhercogistes 2005. gada 9. decembra noteikumu 1. pants.

tā tirgus daļu, piegādātajam ir jāpārskaita atbilstoša iemaksa fondā. Tādējādi kompensācijas fonda mērķis ir nodrošināt, lai katrs piegādātājs, kas darbojas Luksemburgā, iepirktu tādu daļu Luksemburgā saražotās ekoloģiskās elektroenerģijas, kas atbilst piegādātāja tirgus daļai valstī.

(25) Turpmākajā shēmā aprakstīta kompensācijas fonda darbība, kas ir spēkā līdz 2008. gada 31. decembrim.

3. FORMĀLĀS IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS IEMESLI

(26) Savā lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Komisija uzskatīja, ka kompensācijas mehānisms, šķiet, ir valsts atbalsts saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu ([14]).

(27) Pasākums sniedz priekšrocību ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem, kuri *in fine* saņem kompensācijas fonda ieņēmumus. Turklāt atbrīvojums no iemaksas, kas piemērojams līdz 2005. gada 31. decembrim, sniedz priekšrocību lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem attiecībā pret uzņēmumiem, kuriem jāveic iemaksas kompensācijas fondā. Turpretī piegādātāji negūst nekādu priekšrocību, jo viņi tikai kā starpnieki iekasē iemaksas no gala patērētājiem, kuras *in fine* pārskaita ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem.

(28) Šo priekšrocību sniedz no valsts līdzekļiem nevis tādēļ, ka ir noteikts ekoloģiskās elektroenerģijas iepirkuma pienākums, bet gan tādēļ, ka ir izveidots kompensācijas fonds. Fondu tik tiešām izveidoja valsts, tas tiek uzturēts ar obligāto iemaksu sistēmas palīdzību, un valsts kontrolē summas, kas tajā tiek iemaksātas.

(29) Pasākums ir selektīvs, jo tas sniedz priekšrocību vienīgi konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētām darbības jomām, jo īpaši ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem attiecībā pret pārējiem elektroenerģijas ražotājiem un lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem attiecībā pret pārējiem uzņēmumiem, kas patērē elektroenerģiju.

(30) Visbeidzot, priekšrocības piešķiršana ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem traucē elektroenerģijas tirdzniecību Kopienā un rada konkurences izkropļojumu, tāpat kā priekšrocība, ko izmanto lielie elektroenerģijas patērētāji uzņēmumi, kas darbojas dažādās ekonomikas nozarēs.

([14]) Skatīt lēmuma par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu 14. līdz 19. punktu (OV C 255, 23.10.2002., 15. lpp.).

(31) Pēc tam Komisija izvērtēja kompensācijas mehānisma saderību ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, ņemot vērā 2001. gada Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai (turpmāk tekstā – "2001. gada pamatnostādnes") ([15]). Šajā sakarā tā izteica šādas šaubas.

(32) Pirmkārt, Komisija uzskatīja, ka attiecībā uz atbalstu ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem nav izpildītas šādas 2001. gada pamatnostādņu noteikumu prasības:

— sistēma negarantē, ka atbalsts ir ierobežots līdz papildu izmaksām, kuras veido starpība starp ražošanas izmaksām un attiecīgās enerģijas tirgus cenu. Tā neierobežo darbības atbalstu līdz laikam, kas nepieciešams iekārtu amortizācijas nodrošināšanai. Sistēmā nav ņemts vērā arī iespējamais ieguldījumu atbalsts, ko varētu saņemt ražotāji savām iekārtām, piemēram, piemaksa par vides saudzēšanu Luksemburgā ([16]) (2001. gada pamatnostādņu E.3.3.1. punkts),

— sistēma neparedz tādu tirgus mehānismu kā zaļie sertifikāti (2001. gada pamatnostādņu E.3.3.2. punkts),

— darbības atbalsts nav aprēķināts, ņemot vērā novērstās ārējās izmaksas (2001. gada pamatnostādņu E.3.3.3. punkts),

— darbības atbalsts nav ierobežots līdz pieciem gadiem, tas netiek pakāpeniski samazināts, un tā intensitāte nav ierobežota līdz 50 % no papildu izmaksām (2001. gada pamatnostādņu E.3.3.4. punkts).

(33) Otrkārt, Komisija uzskatīja, ka attiecībā uz to atbrīvojumu no iemaksām, kas piešķirts lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem, nav izpildīti 2001. gada pamatnostādnēs noteiktie kritēriji – atbrīvojuma saņēmēji uzņēmumi nav apņēmušies sasniegt vides aizsardzības mērķus ([17]); tiem nav jāmaksā nodokļa nozīmīga daļa ([18]); visbeidzot, atbrīvojumi netiek pakāpeniski samazināti, un to intensitāte nav ierobežota līdz 50 % ([19]).

(34) Visbeidzot, Komisijai radās šaubas par pasākuma saderību ar Līguma 25. un 90. pantu. Kompensācijas mehānismā tik tiešām nav paredzēts atbrīvojums no iemaksas importētajai elektroenerģijai, ne arī eksporta nodoklis. Šis pasākums dod labumu vienīgi ekoloģiskās elektroenerģijas iekšzemes ražotājiem. Tādējādi importētā elektroenerģija tiek aplikta ar nodokli, *in fine* nesaņemot tādu atbalstu, kāds tiek sniegts attiecībā uz Luksemburgā ražoto ekoloģisko elektroenerģiju.

(35) Jaunajos Lielhercogistes noteikumos, kas minēti šā lēmuma 23. punktā un kam jāstājas spēkā 2009. gada 1. janvārī, ir grozīts kompensācijas mehānisms tā, lai tas vairs nedotu pamatu formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanai. Līdz ar to šajā lēmumā par laika posmu līdz 2008. gada 31. decembrim izvērtēta valsts atbalsta esība un kompensācijas mehānisma iespējamā atbilstība saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

4. LUKSEMBURGAS APSVĒRUMI ATTIECĪBA UZ FORMĀLĀS IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU

4.1. Par pasākuma aprakstu

(36) Pirmkārt, Luksemburga uzsver, ka saskaņā ar Lielhercogistes 1994. gada 30. maija noteikumiem vienīgi uzņēmumam *Cegedel* ir pienākums iepirkt Luksemburgā saražoto ekoloģisko elektroenerģiju. Ņemot vērā tirgus liberalizāciju, vēlāk parādījās konkurenti – citi piegādātāji, un 2003. gada jūnijā tie bija trīspadsmit uzņēmumi. Tiem visiem bija pienākums iepirkt ekoloģisko elektroenerģiju. Tomēr faktiski papildu izmaksas joprojām galvenokārt attiecās uz vienu uzņēmumu – *Cegedel*. Tādējādi Luksemburga atzīmē, ka kompensācijas fonds atbalsta godīgu konkurenci starp piegādātājiem, jo sadala starp tiem papildu izmaksas, kas saistītas ar ekoloģiskās elektroenerģijas iepirkuma pienākumu.

(37) Otrkārt, Luksemburga norāda, ka šis pasākums sniedz būtisku labumu videi un veicina tādu vides aizsardzības mērķu sasniegšanu, kurus ir apņēmusies sasniegt Luksemburga atbilstoši Kopienas politikai saistībā ar cīņu pret klimata pārmaiņām – Luksemburgas mērķis ir samazināt CO_2 emisijas par 28 % salīdzinājumā ar 1990. gadu. Tādēļ Luksemburgas iestādes aicina Komisiju izvērtēt konkurences izkropļojumu vai Kopienas iekšējās tirdzniecības ietekmes iespējamās sekas, ņemot vērā pasākuma sniegto labumu videi.

4.2. Par valsts atbalsta esību

(38) Luksemburga uzskata, ka kompensācijas fonda izveide nav valsts atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

(39) Pirmkārt, Luksemburga uzsver, ka saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas (turpmāk tekstā – "Tiesa") 2001. gada 13. marta spriedumu lietā *PreussenElektra* ([20]) fondā nav piesaistīti valsts līdzekļi. Tik tiešām pirms fonda izveides papildu izmaksas, kas saistītas ar ekoloģiskās elektroenerģijas iepirkuma pienākumu, sedza vienīgi privātās sabiedrības *Cegedel* gala patērētāji. Pēc fonda izveides papildu izmaksas tiek sadalītas starp ikviena Luksemburgas piegādātāja visiem klientiem, bet netiek vairs piesaistīti valsts līdzekļi. Luksemburga, lai pamatotu savu argumentāciju, citēja sprieduma *PreussenElektra* lietā 66. punktu: "Tāds dalībvalsts regulējums, kas, no vienas puses, uzliek pienākumu privātiem apgādes uzņēmumiem iepirkt elektroenerģiju, kas to piegādes zonā saražota no atjaunojamiem enerģijas avotiem, par minimālo cenu, kas ir augstāka par

([15]) OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.
([16]) Komisijas 2001. gada 17. oktobra lēmums par lietu N 842/2000 (OV C 5, 8.1.2002., 5. lpp.).
([17]) Skatīt 51.1. punkta a) apakšpunktu.
([18]) Skatīt 51.1. punkta b) apakšpunkta otro ievilkumu.
([19]) Skatīt 46. punktu.
([20]) C-379/98, *Recueil*, I-02099. lpp.

reālo šāda veida elektroenerģijas ekonomisko vērtību, un, no otras puses, sadala finanšu rezultātus, kas izriet no piegādes pienākuma starp minētajiem elektroenerģijas apgādes uzņēmumiem un iepriekš esošiem privātajiem elektroenerģijas tīklu ekpluatētājiem, nav valsts atbalsts Līguma 92. panta 1. punkta nozīmē (pašreizējais Līguma 87. panta 1. punkts)."

(40) Otrkārt, Luksemburga atzīmē, ka kompensācijas fonds nerada priekšrocību ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem, jo starp fondu un ražotājiem nepastāv ne līgumattiecības, ne arī finansiālas attiecības. Ražotājiem atlīdzību tiešā veidā maksā piegādātāji, ja tie iepērk ekoloģisko elektroenerģiju saskaņā ar tarifiem, kas tajā laikā bija noteikti Lielhercogistes 1994. gada 30. maija noteikumos. Kompensācijas fonds sadala kompensācijas tikai starp piegādātājiem.

(41) Kompensācijas fonds nerada arī priekšrocību lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem salīdzinājumā ar tiem uzņēmumiem, kas veic iemaksas fondā. Atbrīvojuma saņēmējiem – ķīmiskajai un tērauda rūpniecībai – nav tāda konkurenta Luksemburgā, kuram būtu jāveic iemaksas fondā. Turklāt Luksemburga uzskata, ka atbrīvojuma saņēmējiem nav sniegtas priekšrocības salīdzinājumā ar konkurentiem, kas atrodas ārpus Luksemburgas.

(42) Visbeidzot, Luksemburga norāda, ka ar kompensācijas fondu saistītā konkurences izkropļojumu un Kopienas iekšējās tirdzniecības traucējumu ietekme ir tikai teorētiska. Nav pierādīts, ka atbrīvojumi, kas piešķirti smagajai rūpniecībai Luksemburgā, ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

4.3. **Par Līguma 25. un 90. panta neievērošanu**

(43) Luksemburga uzskata, ka kompensācijas mehānisms nav pretrunā Līguma 25. un 90. pantam. Luksemburga apgalvo, ka sistēmas attieksme pret importēto elektroenerģiju nav atšķirīga. Turklāt ekoloģiskā elektroenerģija, kas tiek ražota, piemērojot Lielhercogistes 1994. gada 30. maija noteikumus, netiek eksportēta. Tādējādi attieksme pret ražotāju, kas atrodas citā dalībvalstī, bet kuram ir klienti Luksemburgā, ir tāda pati kā attieksme pret ražotāju, kurš atrodas Luksemburgā un darbojas iekšējā tirgū. Rezultāts ir līdzīgs, ja šo abu ražotāju klienti atrodas citā dalībvalstī.

4.4. **Par iespējamo valsts atbalsta saderību ar Līgumu**

(44) Pat tad, ja Luksemburgas iestādes apstrīd to, ka lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem piešķirtais atbrīvojums no iemaksas ir valsts atbalsts, tās uzsver, ka šo pasākumu varētu uzskatīt par atbilstošu 2001. gada pamatnostādnēm.

(45) Pirmkārt, Luksemburga atzīmē, ka atbrīvojumu tik tiešām piešķir, pamatojoties uz brīvprātīgu nolīgumu, kas ietver energoefektivitātes uzlabošanas mērķus attiecībā uz ražotājiem, kas ir noslēguši nolīgumu. Brīvprātīgo nolīgumu starp Luksemburgu un Valsts rūpniecības federāciju (*FEDIL*) noslēdza 1996. gada martā, un to atjaunoja 2001. gada aprīlī.

(46) Otrkārt, Luksemburga piebilst, ka nolīgumā tomēr nav paredzētas sankcijas šo saistību neizpildes gadījumā, bet tā apņemas iekļaut šādu mehānismu, lai nolīgums atbilstu 2001. gada pamatnostādņu 51.1. punkta a) apakšpunktam.

5. IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI

(47) Vienīgi Nīderlande pēc formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas izteica piezīmes par kompensācijas mehānismu Luksemburgā.

(48) Nīderlande atgādina, ka atbalsts ekoloģiskās elektroenerģijas iekšzemes ražotājiem ir atļauts ar nosacījumu, ka tā apjoms nepārsniedz minētās elektroenerģijas ražošanas nerentablās papildu izmaksas. Nīderlandes iestādes atzinīgi vērtē šo neizdevīgo papildu izmaksu kompensēšanu pilnā apmērā, lai veicinātu ekoloģiskās elektroenerģijas ražošanu. Šis atbalsts ir tik tiešām nepieciešams, lai ļautu dalībvalstīm sasniegt vides mērķus, ko tās ir apņēmušās paveikt, ratificējot Kioto protokolu ([21]).

(49) Turklāt Nīderlande uzsver, ka katrai dalībvalstij ir jādod rīcības brīvība, lai sasniegtu Kioto Protokola vides mērķus. Tādēļ tā iesaka Komisijai izmantot individuālu pieeju attiecībā uz ekoloģiskās elektroenerģijas atbalsta pasākumiem, kurus veic katra dalībvalsts.

(50) Visbeidzot, Nīderlande aicina Komisiju novērtēt pozitīvi pasākumu, kas paredzēts Luksemburgā, ņemot vērā pašreizējo nepieciešamību turpināt attīstīt ekoloģiskās elektroenerģija ražošanu.

([21]) Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Kioto protokols, kas pieņemts 1997. gada 11. decembrī.

6. LUKSEMBURGAS PIEZĪMES PAR IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMIEM

(51) Luksemburga nesniedza piezīmes par Nīderlandes izteiktajiem apsvērumiem.

7. NOVĒRTĒJUMS

7.1. Valsts atbalsta esība

(52) Komisija savā lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu uzskatīja, ka kompensācijas mehānisms, šķiet, ir valsts atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē ([22]). Šī valsts atbalsta divas saņēmēju kategorijas bija ekoloģiskās elektroenerģijas ražotāji un lielie elektroenerģijas patērētāji uzņēmumi, kuri bija atbrīvoti no iemaksas kompensācijas fondā.

(53) Arī iepriekšējos lēmumos Komisija uzskatīja, ka ieguldījumu tarifu shēmas, kuras finansē šim gadījumam līdzīgā veidā, bija valsts atbalsts. Tāpat kā, piemēram, lēmumi attiecībā uz lietu N 504/2000 ([23]) (Apvienotā Karaliste), apvienotajām lietām N 707/02 un N 708/02 ([24]), kas pagarinātas ar pasākumu N 543/05 ([25]), pēc tam ar pasākumu N 478/07 ([26]) (Nīderlande), lietām NN 162/03 un N 317/06 ([27]) (Austrija) un lietu C 7/05 (Slovēnija) ([28]).

(54) Turpmāk ir jāpārbauda, vai analizētajā laika posmā, proti, līdz 2008. gada 31. decembrim, kompensācijas mehānisms ir valsts atbalsts.

7.1.1. *Valsts līdzekļu noteikšana*

(55) Saskaņā ar judikatūru, lai pasākumu kvalificētu kā valsts atbalstu, tam jābūt, pirmkārt, tieši vai netieši piešķirtam no valsts līdzekļiem un, otrkārt, piedēvējamam valstij ([29]).

(56) Attiecībā uz valsts līdzekļiem Tiesa ir atzinusi, ka pasākumam paredzētajiem finanšu līdzekļiem, lai tie būtu valsts līdzekļi, nav obligāti jābūt valsts sektora pastāvīgajiem aktīviem; tas vien, ka šie līdzekļi nepārtraukti ir valsts uzraudzībā un tādējādi kompetento valsts iestāžu rīcībā, ir pietiekami, lai tos kvalificētu kā valsts līdzekļus ([30]). Tāpat no Tiesas judikatūras ([31]) izriet, ka nav piesaistīti valsts līdzekļi, ja valsts iestādes nevienā brīdī nekontrolē līdzekļus, ar kuriem tiek finansēta konkrētā ekonomiskā priekšrocība, vai neiegūst kontroli pār tiem. Tādēļ ir svarīgi noteikt, vai valsts tieši vai netieši pārvalda attiecīgos līdzekļus, neskatoties uz to, ka šie līdzekļi nenāk tieši no valsts budžeta. *PreussenElektra* lietā ieguldījumu tarifus tiešā veidā finansēja privātie elektroenerģijas piegādātāji, kuriem elektroenerģija no ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem bija jāiepērk par cenu, kas ir augstāka par elektroenerģijas tirgus cenu. Šajā gadījumā no 2001. gada janvāra līdz 2008. gada decembrim valsts noteica patērētājiem obligātās iemaksas, kuras tika nodotas ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem ar piegādātāju starpniecību. Turklāt kompensācijas fonds, kuru ieviesa Luksemburgas valsts, pārvalda kompensāciju sadali starp piegādātājiem. Tiesa savā spriedumā *Stardust Marine* lietā ([32]) ir noteikusi, ka līdzekļi, kas konkrētu brīdi ir ārpus valsts uzraudzības, joprojām ir valsts līdzekļi. Tāpēc Komisija uzskata, ka atbalsts tieši vai netieši ir piešķirts no valsts līdzekļiem.

(57) Attiecībā uz atbalsta piedēvējamību valstij *ILR* aprēķina un sadala atbalstu katram saņēmējam saskaņā ar tiesību aktos precizētu formulu. Tādējādi valsts, izmantojot tiesību aktus, uzrauga ne tikai sadalītās summas un saņēmējus, bet arī atbalsta piešķiršanu. Tāpēc Komisija uzskata, ka atbalsts ir piedēvējams valstij.

7.1.2. *Selektivitāte*

(58) Kompensācijas mehānisms paredzēts tikai atsevišķiem elektroenerģijas ražotājiem, kas šajā gadījumā ir Luksemburgas ekoloģiskās elektroenerģijas ražotāji.

(59) Tāpat mehānismā ir paredzēts atbrīvojums no iemaksas vai no 2006. gada 1. janvāra – samazināta iemaksa tikai attiecībā uz vienu patērētāju kategoriju, proti, lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ([33]).

7.1.3. *Priekšrocības esība*

(60) Obligātā iemaksa, kas noteikta ar kompensācijas mehānismu, acīmredzami sniedz priekšrocību ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem, jo pats sistēmas mērķis ir ļaut šiem ražotājiem pārdot savu saražoto elektroenerģiju par cenu, kas ir augstāka par tirgus cenu.

([22]) Skatīt lēmuma par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu 14. līdz 19. punktu.
([23]) OV C 30, 2.2.2002., 15. lpp.
([24]) OV C 148, 25.6.2003., 12. lpp.
([25]) OV C 221, 14.9.2006., 8. lpp.
([26]) OV C 39, 13.2.2008., 3. lpp.
([27]) Gadījumi tika sadalīti A daļā (atjaunojamie energoresursi) un B daļā (koģenerācija) (OV C 221, 14.9.2006., 8. lpp.).
([28]) OV L 219, 24.8.2007., 9. lpp.
([29]) Skatīt, piemēram, Tiesas 2002. gada 16. maija spriedumu lietā C-482/99 Francija/Komisija, *Recueil*, I-4397. lpp., 24. punkts.
([30]) Skatīt Tiesas 2000. gada 16. maija spriedumu lietā C-83/98, Francija/*Ladbroke Racing* un Komisija, *Recueil*, I-3271. lpp., 50. punkts un Tiesas 1996. gada 12. decembra spriedumu lietā T-358/94 *Air France*/Komisija, *Recueil*, II-2109. lpp., 67. punkts.
([31]) Skatīt ģenerāladvokāta *Jacobs* secinājumus lietā C-482/99 Francija/Komisija, *Recueil*, I-4397. lpp., 38. līdz 42. punkts, un 2001. gada 13. marta spriedumu, kas minēts 20. zemsvītras piezīmē, 59. līdz 61. punkts.
([32]) Skatīt Tiesas 2002. gada 16. maija spriedumu lietā C-482/99 Francija/Komisija, *Recueil*, I-4397. lpp., 37. punkts.
([33]) Skatīt 22. punktu.

(61) Lielie elektroenerģijas patērētāji uzņēmumi acīmredzami izmanto priekšrocību, ko sniedz atbrīvojums no iemaksas kompensēšanas mehānismā vai no 2006. gada 1. janvāra – iemaksas samazinājums.

7.1.4. *Konkurences traucējumi un ietekme uz Kopienas iekšējo tirdzniecību*

(62) Pasākums ietekmē tirgus dalībniekus, kuri darbojas nozarēs, kas ir atvērtas konkurencei, un tas attiecas uz elektroenerģijas ražošanu vai nozarēm, kurās darbojas lielie elektroenerģijas patērētāji uzņēmumi (it īpaši ķīmiskās un tērauda rūpniecības uzņēmumi), kas veic tirdzniecību ar citām dalībvalstīm.

(63) Līdz ar to atbalsts var radīt konkurences izkropļojumus un ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību.

7.1.5. *Secinājums par valsts atbalsta esību*

(64) Pamatojoties uz šiem aspektiem, Komisija uzskata, ka kompensācijas mehānisma versija, kas bija spēkā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim, ir valsts atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

7.2. **Atbalsta saderības novērtējums atbilstoši Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam**

(65) Šā lēmuma 32., 33. un 34. punktā izklāstīto iemeslu dēļ Komisija šajā lietā nolēma sākt formālu izmeklēšanas procedūru, jo tā šaubījās par pasākuma saderību ar kopējo tirgu, saderību, kas ietver arī tā atbilstību Līguma 25. un 90. pantam.

(66) Ņemot vērā, ka atbalstam, kas izpaužas kā kompensācijas mehānisms, ir vides aizsardzības mērķis, tā saderība ir jāizvērtē, ņemot vērā Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai. No 2001. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim secīgi bija piemērojamas divas pamatnostādnes, jo 2001. gada pamatnostādnes tika aizvietotas ar Kopienas pamatnostādnēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai ([34]) (turpmāk tekstā – "2008. gada pamatnostādnes"). Tā kā attiecīgais atbalsts tika reģistrēts kā nepaziņots atbalsts, saskaņā ar 2008. gada pamatnostādņu 205. punktu tā saderība ir jāizvērtē, ņemot vērā piemērojamos noteikumus atbalsta piešķiršanas laikā.

(67) Tātad ir jāpārbauda, pirmkārt, pasākuma saderība, ņemot vērā 2001. un 2008. gada pamatnostādnes, un, otrkārt, pasākuma atbilstība Līguma 25. un 90. pantam.

([34]) OV C 82, 1.4.2008., 1. lpp.

7.3. **Atbalsta saderība atbilstoši 2001. un 2008. gada pamatnostādnēm**

(68) Komisija izvērtē atbalsta saderību laika posmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim attiecībā uz divu veidu saņēmējiem – ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem, kas netieši izmanto kompensācijas fonda iemaksas, no vienas puses, un, no otras puses, lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem, kas saņēma atbrīvojumu no iemaksas kompensācijas fondā, vēlāk – no 2006. gada 1. janvāra – iemaksas samazinājumu.

7.3.1. *Luksemburgas ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem piešķirtā atbalsta saderība*

(69) Atbalsts, kas piešķirts ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem, izmantojot obligātās iemaksas kompensācijas mehānismā, attiecas uz konkrētiem atjaunojamās enerģijas avotiem (ūdens, saules un vēja enerģiju, biomasu un biogāzi) un uz koģenerāciju, kas ir ietverti 2001. un 2008. gada pamatnostādnēs ([35]).

(70) Luksemburgas iestādes iesniedza Komisijai divus pētniecības institūta sagatavotus ziņojumus […] * ([36]), kuros analizētas Luksemburgas ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem piešķirtās kompensācijas summas. Šie ziņojumi ietver laika posmu līdz 2005. gada beigām – pirmais ziņojums ([37]) – un laika posmu no 2006. līdz 2008. gadam – otrais ziņojums ([38]).

(71) Aprēķini ir veikti attiecībā uz visiem atjaunojamiem enerģijas avotiem, kuriem ir piemērojams kompensācijas mehānisms ([39]), un arī attiecībā uz koģenerāciju. Bez ieguldījumu tarifiem tajos ņemtas vērā citas atbalsta shēmas, darbības atbalsts (jo īpaši piemaksa par vides saudzēšanu ([40]) vai ieguldījumu atbalsts. Aprēķinos salīdzinātas ekoloģiskās elektroenerģijas ražošanas izmaksas un šīs elektroenerģijas tirgus cena. Ziņojumos ir secināts, ka saistībā ar atjaunojamiem enerģijas avotiem un koģenerāciju attiecīgajā laika posmā nav pieļauta pārmērīga kompensācija.

(72) Pamatojoties uz šiem aspektiem, Komisija uzskata, ka atbalsts nepārsniedz starpību starp ekoloģiskās elektroenerģijas ražošanas izmaksām un elektroenerģijas tirgus cenu.

([35]) Skatīt 2008. gada pamatnostādņu 70. punkta 5. apakšpunktu un 70. punkta 10. apakšpunktu.

* Konfidenciāla informācija

([36]) […]

([37]) […]

([38]) […]

([39]) Attiecīgie enerģijas avoti ir ūdens, saules un vēja enerģija, biomasa un biogāze.

([40]) Komisijas 2001. gada 17. oktobra lēmums par lietu N 842/2000.

(73) Tādējādi Komisija uzskata, ka attiecībā uz laika posmu no 2001. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 1. aprīlim, kura laikā bija piemērojamas 2001. gada pamatnostādnes, atbalsts, kas piešķirts ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem, atbilst 2001. gada pamatnostādnēm un jo īpaši to 58. līdz 60. punktam par darbības atbalstu, un līdz ar to atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

(74) Komisija uzskata, ka attiecībā uz laika posmu no 2008. gada 2. aprīļa līdz 2008. gada 31. decembrim atbalsts, kas piešķirts ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem, atbilst 2008. gada pamatnostādnēm un jo īpaši to 109. līdz 119. punktam par darbības atbalstu atjaunojamiem energoresursiem un koģenerācijai ([41]), un līdz ar to šis atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

7.3.2. *Lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem piešķirtā atbalsta saderība*

(75) Savā lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Komisija izteica šaubas attiecībā uz tāda atbrīvojuma no iemaksas saderību, kuru līdz 2005. gada 31. decembrim saņēma lielie elektroenerģijas patērētāji uzņēmumi. No 2006. gada 1. janvāra šie uzņēmumi veica iemaksas kompensācijas fondā, tomēr izmantojot samazinātu likmi.

(76) Attiecībā uz to noteikumu noteikšanu, kas piemērojami atbalsta saderības novērtējumam, ir jāatzīmē, ka iemaksu 2008. gadam aprēķināja, pamatojoties uz 2007. gada datiem, un lēmumu piešķirt atbalstu pieņēma pirms 2008. gada 2. aprīļa – 2008. gada pamatnostādņu piemērošanas dienas. Līdz ar to attiecībā uz visu laika posmu no 2001. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim tā atbalsta saderība, kas piešķirts lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem, ir jāizvērtē, ņemot vērā 2001. gada pamatnostādnes.

(77) Vispirms Luksemburgas iestādes precizēja, ka visi lielie elektroenerģijas patērētāji uzņēmumi, kas saņēma atbrīvojumu, bija apņēmušies uzlabot savu energoefektivitāti, 1996. gadā noslēdzot brīvprātīgus nolīgumus ar valsti, kuri tika atjaunoti 2002. gadā, ietverot laika posmu no 2000. līdz 2006. gadam. Turklāt Luksemburga 2005. gada 13. aprīlī pēc Komisijas pieprasījuma šajos līgumos izdarīja grozījumus.

(78) Galvenās izmaiņas, kas stājās spēkā ar Lielhercogistes 2005. gada 9. decembra noteikumiem, ietver energoefektivitātes uzlabošanas mērķi skaitliskā izteiksmē attiecībā uz uzņēmumiem, kas noslēguši nolīgumu, – 2005. gadā energoefektivitāte ir jāuzlabo par 15 % salīdzinājumā ar energoefektivitāti 1990. gadā. Turklāt nolīgumā ir ieviestas sankcijas šo saistību neievērošanas gadījumā:

— uzņēmumiem, kas nav izpildījuši savas saistības, ir jāiepērk tirgū konkrēts daudzums ekoloģiskās elektroenerģijas vai tā jāsaražo savam patēriņam ([42]),

— uzņēmumiem, kas nav ievērojuši savas saistības nodrošināt, ka revidenti laika posma sākumā un beigās apliecina uzņēmuma energoefektivitātes uzlabošanu, jāiepērk vai pašiem jāsaražo ekoloģiskās elektroenerģijas apjomi, kas atbilst 1 % uzņēmuma patēriņa.

(79) Turklāt atbrīvojumu no iemaksas ieviesa tajā pašā laikā, kad pašu iemaksu kompensācijas fondā, proti, 2001. gada 1. janvārī.

(80) Pamatojoties uz aspektiem, kas norādīti 77., 78. un 79. punktā, Komisija uzskata, ka atbrīvojums no iemaksas kompensācijas fondā un vēlāk, sākot no 2006. gada 1. janvāra, iemaksas samazinājums lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem apmaiņā pret brīvprātīgu nolīgumu noslēgšanu atbilst 2001. gada pamatnostādņu 51.1. punkta a) apakšpunktam. Līdz ar to pasākums no 2005. gada decembra ir saderīgs ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

(81) Komisija norāda, ka arī attiecībā uz laika posmu no 2001. gada janvāra līdz 2005. gada decembrim atbrīvojums no iemaksas tika iegūts apmaiņā pret lielo elektroenerģijas patērētāju uzņēmumu saistībām uzlabot energoefektivitāti. Šos nolīgumus, kas vispirms tika noslēgti 1996. gadā, atjaunoja 2002. gadā, ietverot laika posmu no 2000. līdz 2006. gadam. Turklāt 2005. gadā ieviestās sankcijas piemēro, ja uzņēmumi 2005. gadā nav uzlabojuši savu energoefektivitāti par 15 % salīdzinājumā ar 1990. gadu. Tādējādi Komisija uzskata, ka vides mērķis skaitliskā izteiksmē un sankcijas attiecas uz atbrīvojuma saņēmēju rīcību laika posmā no 2001. līdz 2005. gadam. Turklāt Komisija uzskata, ka atbrīvojums no iemaksas, kas lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem noteikts no 2001. gada janvāra līdz 2005. gada decembrim, atbilst 51.1. punkta a) apakšpunktam, un līdz ar to tas ir saderīgs ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

([41]) Luksemburgas iestādes arī precizēja, ka koģenerācijas sistēmām ir jāatbilst augstas efektivitātes kritērijiem, kas minēti 2008. gada pamatnostādņu 70. punkta 11. apakšpunktā.

([42]) Šim daudzumam jāatspoguļo kompensācijas fonda atbalstītās ekoloģiskās enerģijas daudzveidība, un saskaņā ar 2005. gada 13. aprīļa grozījumu noteikumiem šo daudzumu noteiks, pamatojoties uz šādiem trim faktoriem: "1. Uzņēmuma elektroenerģijas patēriņš laika posmā, kad tas guva labumu no atbrīvojuma. 2. Tas, kādā mērā kompensācijas fonda atbalstītās elektroenerģijas ražošana nodrošina valsts elektroenerģijas patēriņu. 3. Procentuālā atšķirība starp uzņēmuma energoefektivitātes uzlabošanas līmeni un [energoefektivitātes uzlabošanas] vispārējo līmeni." Procentuālā neatbilstība nedrīkstēs pārsniegt 100 %. Mērķis uzlabot energoefektivitāti par 15 % *pro rata* ir pielāgots uzņēmumiem, kas savu darbību sāka pēc 1990. gada.

7.4. **Atbalsta saderība ar Līguma 25. un 90. pantu**

(82) Laikā posmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim papildu izmaksas, kas saistītas ar ekoloģiskās elektroenerģijas iepirkuma pienākumu, *in fine* sedz patērētāji atbilstoši to patēriņam. Saskaņā ar Tiesas iedibināto un nesen apstiprināto judikatūru spriedumā *Essent* lietā ([43]) tāda obligātā iemaksa, kas noteikta gala patērētājiem, ir parafiskāls nodoklis, un tā finansēšanas mehānisma atbilstība Līgumam ir jāizvērtē Komisijai ([44]). Komisija arī pieņēma līdzīgu nostāju lēmumos, kas minēti 53. punktā.

(83) Saistībā ar importētās ekoloģiskās elektroenerģijas diskriminācijas risku attiecībā pret Luksemburgā ražoto ekoloģisko elektroenerģiju, kas vienīgā izmanto ieņēmumus no iemaksām, Luksemburgas iestādes ministrijas vēstulē ir apņēmušās līdz 2008. gada 31. decembrim izveidot fonda ieguldījumu atmaksāšanas procedūru importētajai ekoloģiskajai elektroenerģijai. Lai to izmantotu, patērētājiem būs jāpierāda, ka tie ir iepirkuši importētu ekoloģisko elektroenerģiju.

(84) […]

(85) […] ([45])

(86) […]

(87) Turklāt, pamatojoties uz šiem aspektiem, Luksemburgā izveidotā sistēma šķiet ļoti līdzīga atmaksāšanas procedūrām, kuras ir ieviestas Austrijā un kuras Komisija ir atzinusi par saderīgām ([46]).

8. **SECINĀJUMS**

(88) Komisija atzīmē, ka Luksemburga, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu, nelikumīgi īstenoja pasākumu, kas ietver kompensācijas fona izveidi saistībā ar elektroenerģijas tirgus organizāciju.

(89) Tomēr, ņemot vērā visus iepriekš minētos aspektus, Komisija secina, ka attiecībā uz visu laika posmu no 2001. gada janvāra līdz 2008. gada decembrim atbalsts, ko ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem piešķīra Luksemburgā, kā arī atbrīvojums no iemaksas, vēlāk, sākot ar 2006. gada 1. janvāri, iemaksas samazinājums lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem, ir atbalsts, kas ir saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, kā tas ir noteikts 2001. un 2008. gada pamatnostādnēs,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Kompensācijas fonda izveide un pārvaldība saistībā ar elektroenerģijas tirgus organizāciju, ko laika posmā 2001. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim īstenoja Luksemburga, saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu ir valsts atbalsts, kas piešķirts, no viena puses, Luksemburgas ekoloģiskās elektroenerģijas ražotājiem un, no otras puses, lielajiem elektroenerģijas patērētājiem uzņēmumiem.

Šis atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

2. pants

Šis lēmums ir spēkā, ja tiek veikti tādi kompensācijas mehānisma grozījumi, kādus savos tiesību aktos ir apņēmusies ieviest Luksemburga.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Luksemburgas Lielhercogistei.

Briselē, 2009. gada 28. janvārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Neelie KROES

([43]) Tiesas 2008. gada 17. jūlija spriedums lietā C-206/06 *Essent*, krājumā vēl nav publicēts.

([44]) Skatīt, piemēram, Tiesas 2003. gada 21. oktobra spriedumu lietās C-261/01 un C-262/01 Beļģija/*Eugene van Calster, Felix Cleeren* un *Openbaar Slachthuis NV*, *Recueil 2003*, I-12249. lpp.

([45]) […]

([46]) Komisijas 2006. gada 4. jūlija lēmums attiecībā uz lietām NN 162/03 un N 317/06 (skatīt 27. zemsvītras piezīmi).